

عنوان مقاله:

بررسی نظام مقاومتی گفتمان در اهل غرق منیرو روانی پور

محل انتشار:

دوماهنامه جستارهای زبانی، دوره 8، شماره 6 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

ابراهیم کنعانی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه کوثر بجنورد، بجنورد، ایران

خلاصه مقاله:

مقاومت گفتمانی از کارکردهای مهم گفتمان است که می تواند امکان استعلای گفتمان را فراهم کند. در مقاومت گفتمانی، شرایط ایجابی نفی می شود تا چشم انداز جدیدی بر روی حرکت گفتمان باز شود و همین چشم انداز با ممارست گفتمانی زمینه ساز حضور استعلایی کنشگران و سیال شدن کنش می شود. مقاومت گفتمانی قدرت گفتمانی را بازتعریف می کند و سبب تعدیل، تثبیت و یا تشدید آن می شود. مقاومت گفتمانی و در کنار آن ممارست، از کارکردهای مهم گفتمان اهل غرق منیرو روانی پور است. در این رمان، وجوه مختلف مقاومت گفتمانی بازنمایی می شود و قلمروهای گفتمانی با تاثیرگذاری بر یکدیگر و یا تاثیر از هم انرژی های مختلفی را به گفتمان وارد می کنند. در مقاله پیش رو، گونه های مقاومت گفتمانی در رمان اهل غرق بازکاوی و ویژگی ها و کارکردهای آنها بررسی و تحلیل می شود. پرسش اصلی ما این است که در رمان حاضر از چه شگردها و راهکارهایی برای مقاومت گفتمانی استفاده می شود. همچنین کارکردها و ویژگی های مقاومت گفتمانی در رمان مورد بحث چیست در واقع هدف مقاله حاضر بررسی و تحلیل ویژگی مقاومتی گفتمان از دیدگاه نشانه - معناشناختی جهت تبیین شرایط شکل گیری و استعلای معناست. این پژوهش نشان می دهد که در رمان پیش رو، گونه های مقاومت اسطوره ای، استعلایی، پدیدارشناختی، شوشی و هویتی نقش می آفرینند و قلمروهای گفتمانی براساس قدرت ها و انرژی هایی که به آنها تزریق می شود، پیوسته بازپردازی می شوند.

کلمات کلیدی:

مقاومت، گفتمان، نشانه - معناشناسی، اهل غرق، منیرو روانی پور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/803439>

